

Μαρίνος Κλεάνθους
Ενεργός πολίτης
Δημοτικός Σύμβουλος
ΔΗΚΟ Αγλαντζιάς

Κύριο
Νικόλα Παπαδόπουλο
Πρόεδρο ΔΗΚΟ
Λευκωσία

2 Δεκεμβρίου 2015

Φίλε Πρόεδρε,

Θέμα: Ένας κεντρώος σκέφτεται και γράφει.

*«Ο ένας έχει πάντα δίκαιο,
αλλά με τους δυο ξεκινά η αλήθεια...»!*

Η οικονομική και θεσμική κρίση, τα σκάνδαλα, η ατιμωρησία, η αναποτελεσματικότητα, οι προσωπικές ατζέντες, η διαπλοκή, οι κομματικοί φανατισμοί και ο λαϊκισμός αποτελούν μονοπώλιο της επικαιρότητας και των γεγονότων στον τόπο μας, που με τη σειρά τους καλλιεργούν κλίμα δυσπιστίας και καχυποψίας ανάμεσα στους πολίτες και στα πολιτικά κόμματα.

Ο πολιτικός διάλογος έπαυσε να έχει πολιτικά επιχειρήματα. Περισσεύουν τα συνθήματα και η άρνηση σε κάθε προσπάθεια συνεννόησης. Τα κόμματα έπαυσαν να λειτουργούν ως πυρήνες σύνθεσης και διαλόγου. Επιλέγουν τις αντιπαραθέσεις και την προώθηση της δικής τους ατζέντας. Οι πολιτικοί ασκούν τον ρόλο τους με τρόπο που δείχνει ότι δεν έχουν ειλικρινή διάθεση για προώθηση και εφαρμογή σύγχρονων τομών και καινοτόμων προτάσεων, που τις έχει ανάγκη ο τόπος. Και τούτο φαίνεται όχι τόσο από το τι λένε, αλλά κυρίως από τον τρόπο, με τον οποίο τα ίδια τα κόμματα οργανώνουν και λειτουργούν *«τα του οίκου τους»*.

Μέσα στον ίδιο κάδο της απογοήτευσης, του ξεπεσμού και της συντήρησης, δυστυχώς βρίσκεται και το ΔΗΚΟ...

Σήμερα, το κόμμα μας παρουσιάζει τα ίδια συμπτώματα του ίδιου άρρωστου πολιτικού και κομματικού διεφθαρμένου συστήματος, που κατατρώγει και τα υπόλοιπα.

Κι όμως, σήμερα, ο ρόλος ενός σύγχρονου, μετριοπαθούς κεντρώου κόμματος γίνεται πιο επίκαιρος από ποτέ! Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ξεκάθαρα πως ένα μεγάλο μέρος των πολιτών είναι απογοητευμένο από την τρέχουσα κατάσταση. Οι ίδιες, ακόμη, δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η αποδοκιμασία των πολιτών στρέφεται και εναντίον του ΔΗΚΟ. Το κόμμα μας σήμερα αποτελεί μέρος του συστήματος, που αντιμετωπίζεται από την κοινωνία ως *«ένα από τα ίδια»*. Τούτο οφείλεται σε μια σειρά από λόγους -άλλους λιγότερο σοβαρούς, και άλλους περισσότερο- τους οποίους οι δημοσκόποι και πολιτικοί αναλυτές μπορούν να εξηγήσουν καλύτερα από μένα.

Πέρα, όμως, από τα πιο πάνω συστημικά προβλήματα, καλόπιστα αναφέρω ότι το ΔΗΚΟ, σήμερα, δείχνει πιο χαμένο και ασυντόνιστο από ποτέ. Μοιάζει με ένα ξεκούρδιστο πιάνο, το οποίο παίζει μια ξεκούρδιστη μελωδία, που κάθε άλλο από ωραία ακούγεται στα αυτιά εκείνων, που απέμειναν να μας παρακολουθούν. Το

χειρότερο είναι πως η ηγεσία του κόμματος, έπαθε όπως τον πιανίστα, που παίζει για πολύ καιρό ένα ξεκούρδιστο πιάνο και δεν αντιλαμβάνεται τον κακό ήχο, επειδή το αυτί του συνήθισε στην παράφωνα μουσική που παίζει...

Με άλλα λόγια, υπήρξαν -και υπάρχουν- τόσες πολλές παραφωνίες και τόσα πολλά περιέργα, που πλέον τίποτε δεν φαίνεται στα μάτια της ηγεσίας να είναι παράξενο και αλλοπρόσαλλο, για να αλλάξει. Και είναι γι' αυτό που βρίσκει χώρο και ερείσματα η λεγόμενη, μεταξύ σοβαρού και αστείου, ατάκα περί «πέμπτου ορόφου του κόμματος».

Με άλλα λόγια, γίνονται τόσα πολλά εδώ στο ισόγειο, που ο μόνος λόγος, για τον οποίο οι υπεύθυνοι δεν παίρνουν μέτρα είναι διότι βρίσκονται πολύ ψηλά! Εξηγούμαι:

1. Κυπριακό πρόβλημα.

Αναφορικά με το περιεχόμενο της λύσης, που επιδιώκουμε ως κόμμα, παρουσιάζουμε μια εικόνα, που μόνο σύγχυση προκαλεί. Ανάλογα από το στέλεχος του κόμματος που θα ρωτήσεις, θα είναι και η απάντηση.

Συγκεκριμένα παραδείγματα, από αντιφατικές δηλώσεις, συνεντεύξεις και άρθρα στελεχών μας, είναι και τα ακόλουθα:

- *«Επιδιώκουμε λύση διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας με το σωστό περιεχόμενο».*
- *«Η λύση διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας εξ ορισμού είναι μια άδικη λύση, που δεν μπορεί να λειτουργήσει».*
- *«Δεν έχει σημασία η ονομασία της λύσης, αρκεί να διασφαλίζει τη συνέχιση της Κυπριακής Δημοκρατίας».*
- *«Όταν λέγαμε ότι επιδιώκαμε λύση με περιεχόμενο ΔΔΟ, το λέγαμε για διαπραγματευτικούς σκοπούς».*
- *«Η λύση της ΔΔΟ είναι η ύστατη υποχώρηση της πλευράς μας» κλπ.*

Αν θυμηθεί κάποιος ότι στις τελευταίες προεδρικές εκλογές, μια ομάδα στελεχών και μελών μας -ανάμεσα στους οποίους κι εσείς- υποστήριξε την υποψηφιότητα του κ. Γιώργου Λιλλήκα, ο οποίος ξεκάθαρα απέρριπτε τη λύση ΔΔΟ, τότε η σύγχυση γίνεται ακόμη μεγαλύτερη.

Η ουσία, όμως, παραμένει: Ποια είναι η επίσημη θέση του κόμματος για το θέμα; Τι κάνουμε, για να την υλοποιήσουμε; Ποιες σχέσεις έχετε -και έχει και το κόμμα- με την τουρκοκυπριακή κοινότητα; Πέρα από τα συνθήματα, πόσο εφικτά είναι όσα κατά καιρούς λέτε με τις δημόσιες τοποθετήσεις σας; Πού συμφωνείτε και πού διαφωνείτε με τον κ. Λιλλήκα στο κυπριακό;

Επίσης, τα τελευταία χρόνια, ο δημόσιος λόγος του κόμματος για το κυπριακό διακατέχεται από συντήρηση, άρνηση και φόβο. Θυμίζω τη δήλωση του κόμματος για την επίσκεψη του Αντιπροέδρου ΗΠΑ Μπάιντεν, και συνέντευξή σας, πως «η επίσκεψη αυτή βλάπτει την Κύπρο» ή/και αντίστοιχες δηλώσεις, όπως «ο Ακιντζί απειλεί με πόλεμο την Κύπρο για το φυσικό αέριο» κλπ.

Τέλος, η επανένταξη του Μάριου Ματσάκη στο κόμμα -την οποία το ΔΗΚΟ προσπάθησε επικοινωνιακά να εκμεταλλευτεί, με αντίθετα, όμως, αποτελέσματα-

ξένισε ακόμη πιο πολύ το κομμάτι των μετριοπαθών πολιτών, που απέμεινε να μας παρακολουθεί και να μας προσδίδει κάποια σοβαρότητα.

2. Οικονομία.

Παρά τις κατά καιρούς θετικές προσπάθειες του ΔΗΚΟ, αλλά και τον εκ των πραγμάτων ρόλο του ρυθμιστή, που έχει το κόμμα στη Βουλή, τελικά ο ρόλος του κόμματος υποβαθμίζεται επικοινωνιακά από τα δημοσιεύματα περί «*αποδεδειγμένης καλής χημείας και φιλίας Αβέρωφ-Νικόλα*», στην οποία τα παραπολιτικά σχόλια των εφημερίδων αρέσκονται, πού και πού, να αναφέρονται, δίδοντας και λεπτομέρειες...

Κατά καιρούς το κόμμα ακροβατούσε ανάμεσα στη γραμμή «*η μόνη οδός για έξοδο από το Μνημόνιο είναι η πιστή εφαρμογή του*» και στην κατοπινή προσέγγιση περί «*τροποποίησης όρων του Μνημονίου*». Και εδώ, ακριβώς, βρίσκεται η ουσία ενός ευρύτερου ζητήματος, που αφορά την τοποθέτηση του ΔΗΚΟ στον πολιτικό χάρτη. Ένα σύγχρονο κόμμα του Κέντρου θα πρέπει να εξασφαλίζει μια νηφάλια ισορροπία μεταξύ των μετα-Κεϋνσιανών «*οικονομικών της ζήτησης*» και των πιο φιλελεύθερων «*οικονομικών της προσφοράς*». Το κόμμα σήμερα πού ακριβώς στέκει;

3. Ο τρόπος λειτουργίας του κόμματος.

Οι εσωκομματικές εκλογές του 2013 για μια σειρά από λόγους τραυμάτισαν τη βάση και δημιούργησαν ένα κλίμα αμοιβαίας καχυποψίας μεταξύ απλών μελών και στελεχών. Θυμίζω πως λίγες μέρες μετά την εκλογή σας, σας είχα αποστείλει επιστολή μου, ημερομηνίας 19 Δεκεμβρίου 2013 -της οποίας δεν έτυχα απάντησής σας- αλλά είχα γράψει και σχετικό άρθρο, με τίτλο «*ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΔΗΚΟΪΚΩΝ*», που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες, στα οποία ανέφερα ότι, αν και προσωπικά δεν ψήφισα τη νέα ηγεσία, όμως τώρα θα πρέπει όλοι ενωμένοι να στηρίξουμε τον νέο Πρόεδρο! (Αμφότερα επισυνάπτονται ως **Παράρτημα 1** και **Παράρτημα 2**, αντίστοιχα).

Γνωρίζω ότι αυτή ήταν η επικρατούσα προσέγγιση μιας μεγάλης μερίδας μελών του κόμματος. Οι εκλογές τέλειωσαν και, επομένως, προείχε η ενότητα για την επόμενη μέρα. Παρόλα αυτά, μέχρι σήμερα η βάση παραμένει διαιρεμένη και ένα μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων του κόμματος δηλώνει απογοητευμένο. Κύρια ευθύνη για τις πρωτοβουλίες που έπρεπε -και πρέπει- να ληφθούν για εκτόνωση της κατάστασης και του κλίματος ανήκει -και ανήκει- σε σας.

Πέρα από την εσωστρέφεια, που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια των εσωκομματικών εκλογών, το κλίμα στη βάση παραμένει «*μουδιασμένο*» και σήμερα για μια σειρά από λόγους, όπως:

- Η ομάδα συνεργατών του Προέδρου παραμένει η ίδια από τότε που ήσασταν υποψήφιος Πρόεδρος, και άρα δεν έχει εμπλουτιστεί και από άλλα μέλη του κόμματος, που εκφράζουν ευρύτερα τη βάση.
- Η ομάδα συνεργατών του Προέδρου λειτουργεί και κινείται με διχαστικούς όρους («*εμείς*» - «*εσείς*» κλπ.). Όπως αντιλαμβάνεστε, τούτο δεν βοηθά στην επούλωση των τραυμάτων του παρελθόντος.
- Μεγάλο μέρος της βάσης δεν έχει αντιληφθεί ακόμη τους λόγους αποχώρησης του κόμματος από την κυβέρνηση. Είναι διάχυτη η άποψη ότι τούτο έγινε όχι τόσο για πολιτικούς λόγους, αλλά για συναισθηματικούς.
- Το λεκτικό και οι χαρακτηρισμοί, που χρησιμοποιούν δημόσια οι εκπρόσωποι του κόμματος σε στελέχη και μέλη του κόμματος, που έχουν διαφορετικές εκτιμήσεις, χαρακτηρίζονται από ειρωνεία ή/και προκλητικότητα. Ακόμη και

πρόσφατα, υπήρξαν αναρτήσεις στο διαδίκτυο για «πελλούς», για «κόμμα που δεν έγινε επειδή έμαχαναν πολιτικούς και δεν βρήκαν» κλπ.

- Είναι διάχυτη η αίσθηση ότι η ηγεσία του κόμματος δεν επιθυμεί την πολυφωνία, ούτε τη δημιουργική παράθεση απόψεων. Αποφεύγει την αυτοκριτική, και γενικότερα φοβάται τη σύνθεση. Χαρακτηριστικά παραδείγματα γι' αυτό είναι:
  - Η προώθηση «ημετέρων» στις εσωκομματικές εκλογές για τα μέλη του Εκτελεστικού Γραφείου και της Κεντρικής Επιτροπής. Θυμίζω, μάλιστα, πως λίγες μέρες πριν τις εκλογές, σε εβδομαδιαία εφημερίδα κυκλοφόρησε, υπό τον τίτλο «Οι εκλεκτοί του Νικόλα», λίστα με τα ονόματα των ατόμων που ήθελε η νυν ηγεσία να εκλεγούν.
  - Το παρασκήνιο για τις εσωκομματικές, εκείνες, εκλογές είναι πολύ καλά γνωστό: Συνεργάτες σας στήριξαν δημόσια τον Σάββα Βέργα για τη θέση του Αντιπροέδρου του κόμματος, ενώ η Αντιγόνη Παπαδοπούλου σε συνέντευξή της στον «Φιλελεύθερο» ανέφερε ότι κατήλθε ως υποψήφια στη θέση του Αναπληρωτή Προέδρου κατόπιν δικής σας υπόδειξης! Θυμίζω πως είχε προηγηθεί η υποψηφιότητα του Μάρκου Κυπριανού.
  - Δεν έγινε καμία αυτοκριτική για το αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών στην Πάφο.
  - Η ομάδα συνεργατών του Προέδρου αποδίδει με ευκολία διάφορους χαρακτηρισμούς σε όσα μέλη του κόμματος τηρούν μια επιφυλακτική στάση στις κατά καιρούς κομματικές αποφάσεις, αντί να επιδιώκουν τον διάλογο.

Αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω είναι να βρίσκεται, σήμερα, το ΔΗΚΟ σε μια πολύ άσχημη κατάσταση. Επικρατούν οι κλίκες, υπάρχουν ομαδοποιήσεις και ο καθένας προωθεί τη δική του προσωπική ατζέντα, αντί να καλλιεργείται ομαδικό κλίμα.

Σίγουρα, στα πιο πάνω δεν αποτελεί δικαιολογία το επιχείρημα ότι, δήθεν, «τα ίδια, ή παρόμοια, είχαμε και όταν πρόεδρος του κόμματος ήταν ο Καρογιάν».

Και βέβαια, είναι ακόμη πιο άκυρο το επιχείρημα πως «για τη σημερινή κατάσταση και πάλι φταίει ο Καρογιάν»!

Καλόπιστα αναρωτιέμαι, πώς μπορούμε να απευθυνθούμε, και να ζητήσουμε από τους πολίτες, να μας εμπιστευθούν για μια καλύτερη Κύπρο, όταν η διαχείριση που κάναμε για τα του οίκου μας, αντί να μας κάνει καλύτερο και μεγαλύτερο κόμμα, έχει τα αντίθετα αποτελέσματα;

Κύριε Πρόεδρε,

Ως νέος άνθρωπος, κεντρώος, που αγαπώ τον τόπο μου και θέλω να είμαι χρήσιμος σ' αυτόν, θεωρώ ότι η πολιτική, και οι πολιτικοί, για να έχουν κύρος, απήχηση και καταξίωση, θα πρέπει, από τη μια μεριά με τις πράξεις και τα λόγια τους να είναι συνεπείς στις αρχές, που πρεσβεύουν και διακηρύττουν, και από την άλλη να έχουν γνώση των εξελίξεων και να δείχνουν κατανόηση στους ανθρώπους!

Δεν μπορεί να υπάρξει παραγωγή ιδεών, δεν μπορεί να υπάρξει παραγωγή νέων προτάσεων, εάν η πολιτική στέκεται αδιάφορη μπροστά στα νέα δεδομένα και στις ανάγκες της καθημερινότητας. Γιατί, σε μια τέτοια περίπτωση, παύει να είναι αποτελεσματική.

Η πολιτική είναι πράξη, δεν είναι φιλοσοφία. Ούτε και λόγια, ή συνθήματα! **Και όπως μια κοινωνία εξελίσσεται και κινείται, το ίδιο θα πρέπει να γίνεται και με την πολιτική. Διαφορετικά, η ζωή με τα γεγονότα, που τη συνθέτουν, θα προχωρεί μπροστά και η πολιτική θα ακολουθεί από πίσω, ψάχνοντας να βρει το «πώς» και το «γιατί».**

Ζούμε -ίσως- μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περίοδο, που χρόνο με το χρόνο αποδεικνύεται όλο και πιο αβέβαιη.

Η Δημοκρατία, ως έννοια και ως πολίτευμα, δοκιμάζεται. Στην Κύπρο, και σε άλλες δημοκρατικές χώρες, δημιουργούνται νέες συνθήκες, που έχουν αντίκτυπο στην όλη λειτουργία της Δημοκρατίας.

Εν όψει όλων αυτών, είναι σημαντικό να σταθούμε και με ειλικρίνεια να προβληματιστούμε για το σήμερα: Τι πάει λάθος με το κόμμα; Ποιο ΔΗΚΟ θέλουμε; Πώς μπορούμε να φτάσουμε εκεί που μπορούμε;

Προσωπικά, αισθάνομαι ξεχωριστή περηφάνια για την οικογένειά μου, που στάθηκε με συνέπεια και ειλικρίνεια δίπλα στον Εθνάρχη Μακάριο και στο ΔΗΚΟ.

Ο ίδιος, μεγαλώνοντας, εντάχθηκα συνειδητά στο ΔΗΚΟ, με διάθεση και κέφι να προσφέρω. Δεν μπήκα στην πολιτική για καμία καρέκλα. Μπήκα στην πολιτική, διότι πιστεύω πραγματικά πως, αν θέλουμε ο τόπος μας να έχει προοπτική και μέλλον, η ευθύνη είναι συλλογική. Και άρα, ο καθένας είναι χρήσιμος, και πρέπει να προσφέρει ό,τι μπορεί.

Δυστυχώς, σήμερα διαψεύδομαι. Στην πράξη, ένας νέος άνθρωπος για να είναι χρήσιμος, και να έχει μέλλον στην πολιτική, θα πρέπει να μετατρέπει τον εαυτό του σε υποχείριο της εκάστοτε εξουσίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Δεν σας κρύβω ότι το τελευταίο διάστημα προβληματίστηκα αρκετά κατά πόσο θα έπρεπε να δείξω ενδιαφέρον, για να είμαι υποψήφιος στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Όπως θα ξέρετε, η πολύ καλή μου παρουσία κατά τις εκλογές του 2011 και η υποστήριξη των πολιτών ήταν ενθαρρυντική.

Επίσης, ως Δημοτικός Σύμβουλος Αγλαντζιάς, καθημερινά αφουγκράζομαι τις έγνοιες και τις σκέψεις πολλών μελών μας. Αρκετοί από αυτούς εκτιμούν τη δουλειά και το έργο μου στο Δημοτικό Συμβούλιο Αγλαντζιάς. Τους αρέσει η δυναμικότητα και η ειλικρίνεια των λόγων μου και με καλούν να κατέλθω ως υποψήφιος βουλευτής.

Μετά από σκέψη, όμως, νιώθω ότι το περιβάλλον, το κλίμα και οι τρέχουσες συνθήκες δεν μου το επιτρέπουν.

Και αυτό κυρίως για τους πιο κάτω λόγους:

- **Πρώτα από όλα, το κλίμα είναι διαμορφωμένο, ώστε οι υποψήφιοι να χωριστούν σε αυτούς «του Νικόλα» και «εκείνους του Καρογιάν»,** κάτι που προσωπικά με πληγώνει. Αναμένεται να γίνει μια μάχη μεταξύ δύο στρατοπέδων. Θα περισσέψουν οι εγωισμοί και οι χαρακτηρισμοί. Θα απουσιάσει ο ενωτικός λόγος και τα πολιτικά επιχειρήματα.
- **Δεύτερον, διαφωνώ σε μια σειρά από κομματικές αποφάσεις.** Μια από αυτές ήταν η απόφαση του κόμματος να αποχωρήσει από την κυβέρνηση. Με την ευκαιρία, αναφέρω ότι διαφωνώ και με την κομματικοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι ένα πισωγύρισμα, που θα εκθρέψει τη διαπλοκή.

Θεωρώ, λοιπόν, ανέντιμο να είμαι υποψήφιος βουλευτής ενός κόμματος, και την ίδια στιγμή να εκφράζω δημόσια τη διαφωνία μου, ή να κατηγορώ δημόσια τις αποφάσεις της ηγεσίας του κόμματος.

- **Τρίτον**, η αιωρούμενη πιθανή συνεργασία μας με πρόσωπα, όπως η Ελένη Θεοχάρους, ή η χωρίς όρους επανένταξη -και πιθανή υποψηφιότητα;- του Μάριου Ματσάκη, **δεν με βρίσκει σύμφωνο, και**
- **Τέταρτον, και πιο σημαντικό: «Το παιχνίδι»**, όπως λέγεται, **«είναι στημένο»!** Ήδη, αρκετά άτομα του κύκλου σας, και του κομματικού μηχανισμού, εργάζονται και υποστηρίζουν συγκεκριμένους υποψήφιους!

Εν όψει των πιο πάνω, θεωρώ πως μια δική μου υποψηφιότητα δεν θα υπηρετούσε κανένα άλλο σκοπό, παρά απλώς *«για να γεμίσει ένα ψηφοδέλτιο»!*

Η απόφασή μου, όμως, να μην είμαι υποψήφιος βουλευτής στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές δεν σημαίνει πως αδρανοποιούμαι. **Παραμένω ενεργό μέλος του ΔΗΚΟ, διότι θεωρώ ότι δεν έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια συνεννόησης με την παρούσα ηγεσία και πως, παρά την απογοήτευσή μου για την πορεία που έχουν πάρει τα πράγματα, υπάρχει ακόμη η ελπίδα πως, αργά ή γρήγορα, το κόμμα θα βρει τον βηματισμό του.**

Την ίδια ελπίδα μοιραζόμαστε πολλοί. Ελπίζω, αυτή η ελπίδα να μην είναι ψευδαίσθηση.

Με την ευκαιρία, επισυνάπτω στο **Παράρτημα 3**, προς ενημέρωσή σας, βασικές θέσεις και προτάσεις μου, υπό την ιδιότητά μου ως Δημοτικού Συμβούλου Αγλαντζιάς, που έχουν υλοποιηθεί.

Όπως θα δείτε, οι συγκρούσεις, οι ατζέντες και οι λογικές, που επικρατούν σήμερα στο κόμμα, δεν λέκιασαν το κέφι και την όρεξή μας στο Συμβούλιο! Μαζί με τον Δήμαρχο Κόρτα γίνεται μια πολύ καλή δουλειά προς όφελος των πολιτών της Αγλαντζιάς.

Με εκτίμηση,

Μαρίνος Κλεάνθους
Ενεργός πολίτης
Δημοτικός Σύμβουλος ΔΗΚΟ Αγλαντζιάς

Υστερόγραφο:

«Κι αν νικηθήκαμε, δεν ήταν απ' την τύχη, ή τις αντιξοότητες, αλλά απ' αυτό το πάθος για κάτι πιο μακρινό...»!